

Eduskunta, Hallintovaliokunta

LAUSUNTO

26.5.2026

Viite: Hallintovaliokunnan kirjallinen asiantuntijapyyntö, kokous 1.6.2026

EOAK/4345/2026 Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain muuttamisesta (HE 58/2026 vp)

1 ALUKSI

Hallintovaliokunta on pyytänyt eduskunnan oikeusasiamiehen kanslian lausuntoa otsikkoasiassa. Esityksessä ehdotetaan, että viranomaisten Digi- ja väestötietoviraston tuottamaan viestinvälityspalveluun lähettämät sähköiset tiedoksiannot voitaisiin näyttää viestinvälityspalvelun käyttäjille viestinvälityspalvelun käyttöliittymän (Suomi.fi-viestit - palvelu) lisäksi yksityisen toimijan tarjoamassa digitaalisessa palvelussa.

Ehdotettu sääntely on kiinteässä yhteydessä eduskunnan vastikään käsittelemään hallituksen esitykseen HE 124/2025 vp, jossa ehdotettiin säädettäväksi sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuudesta, sekä esitykseen HE 157/2025 vp, jossa ehdotettiin säädettäväksi sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuudesta Verohallinnossa. Lait on hyväksytty ja ne ovat tulleet voimaan 14.4.2026.

Apulaisoikeusasiamies Mikko Sarja on antanut esityksestä sen valmisteluvaiheessa lausunnon ([EOAK/8157/2025](#)), jonka jälkeen niin perustuslakivaliokunta kuin hallintovaliokunta ovat käsitelleet sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta koskevia lainsäädäntöehdotuksia. Lausunnon huomioimista on selostettu esityksen perusteluissa (osio 6).

Esityksessä on useita perusoikeuksien toteutumisen kannalta merkityksellisiä seikkoja, joita pidän tärkeänä perustuslain 109 §:ssä säädetyn tehtäväni näkökulmasta edelleen seuraavassa painottaa.

2 ESITYKSEN LÄHTÖKOHDISTA

Digi- ja väestötietovirasto lain 8 f §:n 1 momentin mukaan vastaa viestinvälityspalvelun käyttämisen mahdollistavasta katseluohjelmasta, jonka avulla käyttäjä voi vastaanottaa sähköisiä tiedoksiantoja ja muita viestejä. Tätä katseluohjelmaa voisivat ehdotetun 8 g §:n nojalla tarjota myös muut kuin viranomaiset (palveluntarjoaja). Katseluohjelman tarjoamisessa on esityksen mukaan kyse julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle.

Perustuslakivaliokunta on sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta koskevasta esityksestä antamassaan lausunnossa todennut, että esitykseen sisältyviin lakiehdotuksiin liittyy kuitenkin myös riskejä perusoikeuksien toteutumisen kannalta (PeVL 59/2025 vp, kohta 3). Se on painottanut, että valtiosääntöisesti merkityksellistä on se, että tiedoksianto toteutuu perustuslain 21 §:ssä turvattujen lähtökohtien kannalta ongelmattomalla tavalla (PeVL 59/2025 vp, kohdat 5–8). Hallintovaliokunta on todennut, että sähköisen asioinnin ensisijaisuutta koskevaan sääntelyyn liittyy erityisesti yhdenvertaisuuteen ja asiakkaiden oikeusturvan toteutumiseen liittyviä riskejä, jotka on kyettävä minimoimaan. (HaVM 1/2026 vp).

Toisin kuin itse sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta koskevien yleislainsäädännön, Verohallinnon tiedoksiantosääntelyn sekä tullin tiedoksiantosääntelyn (HE 28/2026 vp, vireillä) kohdalla, nyt käsiteltävänä olevan esityksen lähtökohtana olisi vapaaehtoisuus. Tämä merkitsee sitä, että ”muun katseluohjelman kuin Suomi.fi-viestien valitseminen edellyttää henkilöltä aktiivisia toimia ja perustuu hänen omaan vapaaehtoiseen valintaansa.” (s. 47). Pidän tätä tärkeänä lähtökohtana.

Vaikka yksityisen katseluohjelman käyttöönotto perustuisi vapaaehtoisuuteen, tulee sähköistä tiedoksiantoa koskevan kokonaisuuden olla hallinnon asiakkaiden näkökulmasta mahdollisimman selkeä. Ehdotusta tulee tämän vuoksi arvioida osana jo aiemmin hallintovaliokunnan käsittelemää sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuuden sääntelyä.

Nähdäkseni nyt ehdotettu sääntely on omiaan tekemään jo nyt hallinnon asiakkaille vaikeasti hahmotuvasta kokonaisuudesta entistä vaikeammin hahmotettavan. Lisäksi sähköisen tiedoksiannon sääntely on vasta tullut voimaan, minkä vuoksi kokemuksia lähtökohtaisesti kaikkia täysi-ikäisiä hallinnon asiakkaita koskevasta sähköisestä tiedoksiannosta ei vielä ole.

AOA Sarja on sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta koskevassa lausunnossaan (EOAK/7713/2025) todennut, että vaikka hallinnon asiakas veloitetaan ottamaan vastaan sähköisiä tiedoksiantoja, hän ei voi kuitenkaan käytännössä tietää, mitkä viranomaiset tai muut julkista hallintotehtävää hoitavat tahot ja missä asioissa lähettäisivät sähköisiä tiedoksiantoja, sillä kyseinen yleissääntely ei velvoita tehokkaasti kaikkia viranomaisia kaikissa asioissa lähettämään tiedoksiantoja sähköisesti. Tätä

monimutkaistaa se, että voimassa oleva lainsäädäntö mahdollistaa myös viranomaisten omien asiointipalveluiden käytön sähköisten tiedoksiantojen lähettämiseen.

Yksityisten katseluohjelmien mahdollistaminen ei saa vaikeuttaa sähköisten viranomaistiedoksiantojen kokonaisuuden hahmottamista asiakkaille. Erityisesti henkilöillä, joilla jo valmiiksi voi olla haasteita sähköisen viranomaistiedoksiantojen lukemisessa, saattaa olla vaikeuksia tunnistaa, mitä sovellusta tai katseluohjelmaa heidän tulee seurata. Oikeusasiamiehen toimistoon saapuneiden kanteluiden perusteella vaikuttaa siltä, ettei vastikään säädetty Suomi.fi -palvelun lisätty käyttö ole kaikille kovin yksinkertaista, eivätkä monet ihmiset ymmärrä järjestelmää. Pidän ongelmallisena sitä, että tähän uuteen järjestelmään siirtymisen jälkeen asioita muutetaan ennen, kuin ihmiset ovat tottuneet edelliseen.

AOA Sarja on aiemmissa lausunnoissaan korostanut, että tämälainsäädäntöön sääntelykokonaisuudessa olisi perusoikeuksien toteutumisen varmistamisen kannalta tärkeää, että sovellettava lainsäädäntö on selkeää ja ennakoitavaa. Tällöin yleislainsäädännön merkitys korostuu sen yhdenmukaistaessa viranomaisten tiedoksiantotoimintaa. (kuten EOAK/7713/2025 ja EOAK/7714/2025). Nyt ehdotettava sääntely ei nähdäkseni ole omiaan toteuttamaan tätä lähtökohtaa.

Lisäksi nyt käsiteltävässä esityksessä, katseluohjelman tarjoamisessa, on kyse julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle¹. Perustuslain 124 § asettaa tällöin edellytykseksi, että tehtävän antaminen on tarkoituksenmukaista, eikä oikeus hyvään hallintoon, oikeusturvaan ja perusoikeuksiin vaarannu (PL 124 §). Pidän tärkeänä, että nyt ehdotettu yksityisiä digipostilaatikoita koskeva sääntely ei vaaranna yksilön perusoikeuksien toteutumista. Se on myös valtiosääntöinen edellytys tällaisen tehtävän antamiselle muulle kuin viranomaiselle. Kiinnitän näiltä osin huomiota seuraaviin seikkoihin:

3 YKSITYISKOHTAISEMPIA HUOMIOITA

3.1 Tiedoksianto-olettama, tiedoksianto häiriötilanteissa ja vastuun selkeys

Viranomaisen päätös tai muu asiakirja annetaan yleisimmin tiedoksi tavallisella tiedoksiannolla. Tiedoksisaanti perustuu tiedoksianto-olettamaan: asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettamisestä, jollei muuta näytetä (laki sähköisestä asioinnista 19 §:n 3 mom.). Tätä lähtökohtaa ei katseluohjelmalveluita mahdollistettaessa ehdoteta muutettavaksi, eikä sitä nähdäkseni tässä yhteydessä tulekaan muuttaa.

¹ Teknisenä huomiona: kyse ei ole julkisen hallintotehtävän avustamisesta, kuten esityksessä virheellisesti useassa kohdin todetaan, vaan kuten esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa on arvioitu, PL 124 §:ssä tarkoitettua julkista hallintotehtävää.

Esityksen lähtökohtana on, että hallinnon asiakas voisi vastaanottaa hänelle saapuneet tiedoksiannot valitsemansa katseluohjelman kautta, eikä hänen tarvitsisi seurata muita katseluohjelmia Suomi.fi-viestit -palveluun saapuneiden sähköisten tiedoksiantojen ja niihin liittyvien viestien vastaanottamiseksi. Tärkeää on, että palveluntuottaja eli DVV olisi katseluohjelmasta riippumatta edelleen velvollinen lähettämään asiointilain 19 a §:ssä tarkoitetun ilmoituksen. Ilmoitusta ei kuitenkaan lähetetä tietyissä tilanteissa.

Toisaalta kuitenkin mahdollisten häiriötilanteiden osalta todetaan, että tiedoksiannon vastaanottajan tulee näyttää, ettei hän ole tosiasiallisesti saanut tiedoksiantoa. Arviossa tulisi esityksen mukaan ”ottaa huomioon, että viestinvälityspalveluun lähetetty tiedoksianto on luettavissa aina myös palveluntuottajan tarjoamassa palvelussa, mistä palvelun käyttäjää tulisi ehdotetun sääntelyn mukaisesti myös häiriötilanteissa informoida.” (s. 47)

Edellä esitetty johtaa käsitykseni mukaan siihen, että vaikka häiriötilanteessa tiedoksianto tai tieto siitä ei ole saapunut asiakkaan käyttämään yksityisen tarjoamaan katseluohjelmaan, asiakkaan katsotaan saaneen päätös tai asiakirja tiedoksi. Tämä asettaa kyseenalaiseksi lähtökohdan siitä, ettei asiakkaan tarvitsisi seurata muita katseluohjelmia, ja toisaalta sen, ettei asiakkaan oikeusturva voisi vaarantua tällaista katseluohjelmaa käytettäessä.

Valiokunnan olisi nähdäkseni tärkeä varmistua siitä, että muiden kuin viranomaisen tarjoamien katseluohjelmien käyttö ei johda tai lisää mahdollisuutta hallinnon asiakkaiden oikeudenmenetyksiin tai vaaranna oikeutta hyvään hallintoon.

Hallintovaliokunta on sähköisten tiedoksiantojen kohdalla pitänyt tärkeänä, että ”järjestelmä mahdollistaa sen, että viranomainen voi omalta osaltaan varmistua sähköisen viestin toimittamisesta.” (HaVM 1/2026 vp). Vastuu ja velvollisuus tiedoksiantojen toteuttamisesta on edelleen päätöksen tehneellä viranomaisella. Yksityisten katseluohjelmien kohdalla viranomaisen ei ilmeisesti olisi mahdollista varmistua sähköisen viestin toimittamisesta vastaavalla tavalla. Pidän tätä ongelmallisena viranomaisen tiedoksiantovelvollisuuden toteuttamisen näkökulmasta.

On syytä pitää mielessä se peruslähtökohta, että oikeusjärjestyksemme edellyttää tiedoksiannon olevan tehokasta. Tämä tarkoittaa sitä, että on julkisen vallan tehtävä huolehtia siitä, että ihmiset saavat tiedoksiannot tosiasiallisesti tietoonsa. Kun tällainen tehtävä ulkoistetaan, herää välttämättä kysymyksiä siitä, kuinka tehokasta tiedoksianto erilaisissa palveluissa on.

Ehdotetun sääntelyn riskinä voidaan mielestäni pitää sitä, että viranomaiset joutuvat enenevässä määrin käsittelemään väitteitä siitä, että henkilö ei katseluohjelmaa käyttäessään olisi saanut asiakirjaa tiedoksi. Sääntely saattaa aiheuttaa myös lisääntyvää neuvontatarvetta viranomaisissa.

Vastuuketjut ovat omiaan heikentämään vastuun kohdentumista. Esimerkiksi tuomioistuimen haastehakemusten tiedoksianto on lähtökohtaisesti tuomioistuimen vastuulla. Nyt, kun sähköisen tiedoksiantoon on siirrytty, on tiedoksi antaminen kuitenkin käytännössä säädetty ensisijaisesti Digi- ja väestötietoviraston (ja Verohallinnon ja Tullin) tehtäväksi. Nyt ehdotettu laki lisäisin vielä yhden toimijan: kaupallisen yrityksen, joka voisi hoitaa Digi- ja väestötietoviraston tehtäviä. Vastuuketju siis kasvaa ja samalla kasvaa riski siitä, ettei ketään saada vastuuseen silloin, kun jotain menee vikaan. Vaikutukset kohdistuvat suoraan hallinnon asiakkaisiin ja potentiaalisesti suureen joukkoon.

Häiriötilanteiden lisäksi kysymyksiä herättää myös tilanteet, joissa henkilö ei (enää) pysty käyttämään sähköistä tiedoksiantoa ja tarvitsee viranomaisen tiedoksiannot postitse. Miten käytännössä näissä tilanteissa tultaisiin menettelemään? Esityksen perusteella on vaikea varmistua siitä, että tällaiset jo voimassa olevaan lainsäädäntöön sisältyvät oikeusturvan ja hyvän hallinnon kannalta haasteelliset taitekohdat sujuisivat ongelmitta ehdotetussa sääntelymallissa. Sekaannuksen vaara on ilmeinen silloin, kun palvelua tuottavat monet tahot. Palaan myöhemmin lausunnossani myös kysymykseen käyttäjän viestinvälityspalvelutilin katseluyhteyden sulkemisesta.

3.2 Tietosuoja

Esityksen perusteluissa (s. 48) todetaan, että ”Suomi.fi-viestien kokonaisuuden potentiaalinen hyökkäyspinta-ala laajenee sekä teknisesti että organisatorisesti, sillä uudet rajapinnat voivat sisältää mahdollisesti haavoittuvuuksia ja henkilötietoja käsittelisi ja niihin voisi päästä käsiksi entistä laajempi joukko. Tämä lähtökohtaisesti lisää esimerkiksi henkilötietojen tietoturvaloukkausten ja tarpeettoman laajan henkilötietoihin ja luvattoman luottamuksellisiin viesteihin pääsyn riskiä.”

Selostettu riski voi potentiaalisesti olla hyvin merkittävä ja vakava, sillä sähköistä tiedoksiantoa koskevalla yleislainsäädännöllä lähtökohtaisesti kaikki viranomaiset kaikissa asioissa ovat velvollisia käyttämään Suomi.fi-viestejä tiedoksiannoissaan. Tiedoksiannettavat asiakirjat voivat sisältää arkaluonteisia tai erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja taikka salassa pidettäviä tietoja (s. 48). Samanaikaisesti Suomi.fi-viestien käyttäjiä olisivat kaikki täysi-ikäiset henkilöt eräin poikkeuksin. Riskit siten kohdistuisivat ymmärryksen mukaan ei ainoastaan yksityisen katselupalvelun vapaaehtoisesti käyttöön ottaneisiin ja kaikkiin niihin henkilöihin, joiden tietoja hänen tietojensa yhteydessä käsitellään, vaan kaikkiin Suomi.fi-käyttäjiin.

Kun kyse on jo viranomaisen tarjoamasta palvelusta ja tämän kanssa päällekkäisestä toiminnasta, tämä riski heijastuu myös ehdotetun sääntelyn tarkoituksenmukaisuuden arviointiin. Tarkoituksenmukaisuus merkitsee oikeudellista edellytystä sille, että katseluohjelman tarjoaminen voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle: Edellytyksenä on siten, että tehtävän

hoitaminen muun kuin viranomaisen toimesta tulee olla tarkoituksenmukaisempaa kuin se, että viranomainen itse hoitaisi tehtävää. Nyt ehdotetun perusoikeuksiin potentiaalisesti merkittävällä tavalla negatiivisesti vaikuttavan ulkoistamisen tarkoituksenmukaisuusedellytyksen täyttyminen jää hyvin kyseenalaiseksi.

Hallituksen esitys avaa myös kysymyksen siitä, miksi yksityiset palveluntarjoajat haluaisivat ryhtyä hoitamaan sähköistä tiedoksiantoa. Kysymys lienee rahasta, mutta millä perusteella palveluntarjoajat tässä yhteydessä rahansa tekevät? Onko niin, että niiden ansaintamalli koostuu kenties jonkinlaisista lisäpalveluista, joita ne asiakkaille tiedoksiannon yhteydessä tarjoavat, vai kenties mainonnasta, joka tapahtuisi evästeiden keräämisen avulla? Onko katseluohjelman kautta yksityisen palveluntarjoajan saamien tietojen käyttö rajattu tarpeeksi täsmällisesti ja tarkkarajaisesti siten, ettei niitä ole mahdollista hyödyntää yhtiön varsinaisessa liiketoiminnassa? Tätä (tietosuojaakin koskettavaa) problematiikkaa olisi valiokunnan nähdäkseni syytä selvittää ennen lain säätämistä.

Kiinnitän huomiota myös perustuslakivaliokunnan lausuntoon PeVL 93/2022 vp. Esityksessä yhtiö ja viranomainen hoitivat päällekkäisiä tehtäviä. Perustuslakivaliokunta korosti tämän organisointi- ja sääntelytavan poikkeuksellisuutta ja totesi, että vastaisuudessa on syytä pidättäytyä tehtävien organisoinnista käsillä olevan kaltaisesti (PeVL 93/2022 vp, kohta 6). Ehdotettu sääntely merkitsee vastaavan kaltaista päällekkäistä tehtävien organisointia yhtiössä ja viranomaisessa.

Ehdotetussa 8 h §:ssä säädettäisiin palveluntarjoajaan kohdistuvista vaatimuksista: Palveluntarjoajan on oltava luotettava ja tällä on oltava oikeus harjoittaa elinkeinoa Suomessa sen mukaan kuin elinkeinotoimintalaissa (565/2023) säädetään. Lisäksi palveluntarjoajalla on oltava tehtävän hoitamisen edellyttämät riittävät tekniset, taloudelliset, ammatilliset ja toiminnalliset valmiudet ja riittävä henkilöstö.” Sääntelyä perustellaan yksityiselämän ja henkilötietojen suojan toteuttamisella. Pidän välttämättömänä myös PL 124 §:stä johtuvista vaatimuksista tällaista sääntelyä. Huomioiden kuitenkin selostetut potentiaalisesti vakavat riskit, ehdotetut palveluntarjoajaa koskevat laissa säädetyt vaatimukset näyttäytyvät hyvin väljiltä: ”

3.3 Tiedoksiantojen ja muiden viestien välittäminen palveluntarjoajan katseluohjelmaan

Ehdotetun 8 f §:n 3 momentin mukaan palvelutuottaja avaa käyttäjän viestinvälityspalvelutiliin näkymän palveluntarjoajan katseluohjelmaan, jos käyttäjä on ilmoittanut sen käyttämäkseen katseluohjelmaksi 11 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin.

Vaikuttaa siltä, ettei sääntelyssä olisi huomioitu huolellisesti kaikkia niitä tilanteita, joissa DVV:llä olisi tarve sulkea käyttäjän viestinvälityspalvelutilin näkymä palveluntarjoajan katseluohjelmaan: esimerkiksi henkilön

toimintakyvyssä tapahtuneet muutokset, käyttäjärekisteriin ilmoitetut muutokset, palveluntarjoajan lainvastainen toiminta tai palveluntarjoajan sopimuksen irtisanominen. Myös tästä olisi syytä huolellisesti varmistua valiokuntakäsittelyssä.

3.4 Kielelliset oikeudet

Korostan perustuslakivaliokunnan lausunnossaan painottamaa seikkaa siitä, että viestinvälityspalvelu on merkityksellinen perustuslain 17 §:n 3 momentissa turvattujen kielellisten oikeuksien kannalta. Kielilain 25 §:n nojalla, jos julkinen hallintotehtävä on lailla tai lain nojalla säädetty yksityiselle, sitä koskee sen hoitaessa tätä tehtävää, mitä tässä laissa säädetään viranomaisesta. Jos tehtävän vastaanottaja määräytyy viranomaisen päätöksen tai muun toimenpiteen taikka viranomaisen ja vastaanottajan välisen sopimuksen perusteella, viranomaisen on varmistettava, että tehtävää hoidettaessa annetaan tämän lain mukaista kielellistä palvelua. Vastaavalla tavalla on säädetty myös saamen kielilain 18 §:ssä (ks. lisäksi PeVL 59/2025 vp, kohdat 22–23).

Esityksessä on asianmukaisesti todettuun, että kielilait soveltuvat katseluohjelmaa tarjoaviin palveluntarjoajiin yksityisen kielellistä palveluvelvollisuutta koskevien säännösten nojalla. Samanaikaisesti perusteluissa kuvataan niitä oikeusturvariskejä, joita voi aiheutua siitä, että yksityinen palveluntarjoaja ei noudata kielellisiä velvoitteitaan. Kielellisiä oikeuksia ja oikeusturvaa kuitenkin esityksen mukaan turvaisi se, että hallinnon asiakkaalla olisi aina mahdollisuus käyttää Suomi.fi-viestit -palvelua sinne saapuneiden sähköisten tiedoksiantojen ja niihin liittyvien viestien lukemiseen.

Korostan, että PL 124 § estää tällaisen julkisen hallintotehtävän antamisen muulle kuin viranomaiselle, mikäli hallinnon asiakkaiden perusoikeudet, kuten kielelliset oikeudet, vaarantuvat. Painotan, että tehtävää ei tule voida olla mahdollista antaa toimijalle, joka ei toiminnassaan sovelta asianmukaisesti kielilainsäädäntöä tai muita hallinnon yleislakeja, ja toisaalta valvovan viranomaisen tulee ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jos tällaista ilmenee. Nyt perusteluista on mahdollista saada kuva, että riittävää perusoikeuksien toteutumiselle on se, että loppu viimein viranomaisen aina tarjoaa asianmukaisen katseluohjelman. Tällainen lähtökohta ei voi toimia perusteena julkisen hallintotehtävän ulkoistamiselle.

3.5 Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate

Ehdotetun 8 g §:n 2 momentin mukaan palveluntarjoajan työntekijään sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan 8 f §:n 1 momentissa tarkoitettua tehtävää.

Virkavastuusta säättäminen on sinänsä edellytyksenä tehtävän antamiselle muulle kuin viranomaiselle. Kuitenkin rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen näkökulmasta ehdotettu sääntely vaikuttaa varsin väljältä. Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate (PL 8 §) asettaa erityisen lain

täsmällisyyteen kohdistuvan vaatimuksen. Nyt kriminalisointi koskisi katseluohjelman tarjoamista käyttäjille sähköisten tiedoksiantojen ja muiden viestien vastaanottamista varten.

Ehdotettu sääntely varsinaisesta julkisesta hallintotehtävästä (8 f §:n 1 mom. ja 8 g §:n 1 mom.) on nähdäkseni liian epätasällinen niin kriminalisoinnin kuin itse tehtävän kannalta. Sääntelystä ei käy selvästi ilmi, mitä kaikkea katseluohjelman tarjoaminen konkreettisesti tarkoittaa tai pitää sisällään. On ehdotetun sääntelyn kannalta aivan olennaista, että myös yksityiset toimijat tietävät täsmällisesti, missä toiminnassa heihin sovelletaan esimerkiksi hallinnon yleislakeja ja mihin toimintaan esimerkiksi eduskunnan oikeusasiamiehen valvontatoimivalta ulottuu.

Pidän lisäksi tärkeänä, että esimerkiksi häiriötilanteita koskevat palveluntarjoajan velvollisuudet ovat yksiselitteisesti virkavastuun piirissä.

3.6 Perustuslakivaliokunnan lausunnon tarpeellisuudesta

Olen edellä käsitellyt useita lakiehdotuksen epätasällisyyksiä, jotka ovat merkityksellisiä erityisesti perustuslain 8 (rikosoikeudellinen laillisuusperiaate), 10 (yksityiselämän suoja), 17 (kielelliset oikeudet), 21 (oikeusturva ja hyvä hallinto) sekä 124 §:n (julkisen hallintotehtävän antaminen muulle kuin viranomaiselle) kannalta.

Pidän tarpeellisenä, että hallintovaliokunta pyytäisi perustuslain 74 §:ssä tarkoitettua eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausuntoa lakiehdotuksen suhteesta perustuslakiin.

Apulaisoikeusasiamies
Susanna Lindroos-Hovinheimo

Esittelijäneuvos
Heini Färkkilä

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti asianhallintajärjestelmässä.